

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Decreta Provinciae Mediolanensis Svb B. Carolo Borromeo, Cardinale
Archiepiscopo, Diuersis temporibus in sex Concilijs, totidemq[ue]
voluminibus edita

Speciano, Cesare

Brixiae, 1603

Tit. XXIII. De Consecratione Ecclesiae, vel altaris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10553

Ordinarius earum Cappellarum administrationis, visitationis, correctionis ve
ius nullo modo sibi sumat; nisi fortasse quibus testator illarum administra
tionem, curationem ve reliquerit, aut commiserit, negligentes esse cogno
uerit.

Cap. XIII.

Ecclēstias præterea æquitum ordinis Hierosolymitani, is itidem visitet, vt
summi Pontificis Pij Quinti constitutio præscribit.

DE CONSECRATIONE ECCLESIAE,
vel altaris. Tit. XXIII.

Cuius Ecclesiæ dies dedicationis sciendus; & qualiter celebrandus.

Cap. I.

Quo die aliqua Ecclesia vel Cathedralis, vel Collegiata vel pa
rochialis consecrata est, is singulis annis solenni ritu agatur, &
Missæ sacrificijs, & diuinis officijs, & decenti illius Ecclesiæ
ornatu.

Quod si certus consecrationis dies ignoratur, non est tamen de consecra
tione dubitatio; illius diem certum Episcopus statuatur.

Qui constitutus dies consecrationis Ecclesiæ Cathedralis, in Calendarium
quotannis referatur, stataq; eius celebritas ab vniuerso clero agatur.

Collegiata uero, & parochialis Ecclesiæ dedicationis dies celebretur ab
illius Ecclesiæ Clero.

Curet autem Episcopus paterna monitione, ne eo die, mane saltem, quo
tempore diuina fiunt, si Ecclesia Parochialis sit, fideles quicumque in illius
Ecclesiæ, cuius anniuersarius consecrationis dies celebratur, finibus habi
tant, seruilis operis quicquam faciant; neque tabernas, officinas ve aperiant,
quod frequentiores conueniant ad illius officij celebritatem.

Parochiales, & earum altaria consecranda. Cap. II.

Ecclēstia saltem parochiales, non consecrata, omnino consecrentur: item
parochialium Ecclesiarum maiora altaria.

Qualiter vigilia, & dies, qua fiet consecratio, seruanda erit.

Cap. III.

Cum Parochialis Ecclesia consecranda erit, ieiunium in vigilia, cum
supplicationibus populus suæ quisque Parochia seruet: tum in die etiam
ipso, quo consecratio fiet, abstineat ab omni seruili opere; cumq; diem festum
colat, & celebret; idq; vtrumque propterea à Parocho ante denuntietur.

Sub die
22. Septē
br. 1571.
inter cō-
stitutio-
nes eius-
dē sūmi
Pont. n.
139. in
Bull fol.
1134. ca.
solenni-
tates. de
consecr.
distin. 1.
Si autem
de conse-
cratione
dubitat,
tunc ec-
clesia est
consecrā-
da. d. c. so-
lemnita-
tes. & ca.
Ecclesiæ.
dist. ca-
dem 1.

Liber, in quo quædam consecrationes, & benedictiones describantur, asseruandus. Cap. IIII.

Liber, Episcopo curante, conficiatur: idemq; in archiuo, Episcopali asseruetur: in quem Ecclesiarum, altarium, cæmeteriorumq; consecrationes, & campanarum benedictiones ordine relatæ, ad perpetuam aeternamq; posteris proditæ extent.

Liber prædictus in sacristia qualiter tenendus. Cap. V.

In Ecclesiâ item vniuscuiusq; sacristia liber eiusmodi sit, aut certe aliud scripti genus, publica auctoritate munitum, de illius Ecclesiæ, suiq; cæmeterij, & altarium consecratione, & campanarum benedictione.

Qualiter sculptura, vel pictura aliquarum consecrationum monumenta tenenda. Cap. VI.

Quo firmiter verò, magisq; perpetuum consecrationis Ecclesiarum, & altarium monumentum posteritati prodatur, vniuscuiusque Ecclesiæ consecrationis diem, annumq; literis, etiam in marmore incisus, rectè notari, tabulamq; marmoream, in qua tota consecrationis narratio exaretur, in pariete ab Ecclesiâ fronte, non longè à ianua primaria, loco illustri benè affixam, collocari ex decreto iubeat Episcopus: Item fiat de altarium consecratione. Aliorum verò altarium cuiusvis Ecclesiæ consecratio, pictura saltem aliqua, vel alio signo exprimat, uel in altari ipso, uel loco proximo.

Quarum domuum benedictiones, & qualiter in usum reuocandæ, & fiendæ. Cap. VII.

Antiquus ille benedictionis adium, qua uel recenter adificandæ sunt, uel immundis spiritibus, alia ueritate vexantur, ritus, ubi in usu esse desit, Episcopi cura restituatur. In illa porrò benedictione Parochus ritum, preces, psalmos, orationes, in libro Sacerdotali, rituali uel præscriptas, adhibeat.

In profananda Ecclesiâ, vel altari quid seruandum. Cap. VIII.

Quando autè Ecclesiâ est profananda, vel altare, seruetur omnino quod Cardinalis Borromæus in Quarto Concilio hoc de genere luculenter, & piè sancit.

Quæ vestes, vasaque Ecclesiastica, à quibus, & qualiter benedicantur. Cap. IX.

Ne quis Episcopo inferior, vestes, indumenta, vasa uel ad Missæ sacrificium, diuinorumq; officiorum cultum, aut ad altaris ornatum parata, sine sedis Apostolicæ facultate, benedicat; nisi si alicui de iure talia benedicendi

dicendi

dicendi facultas competeret. Quæ autem ab Episcopo, aliove auctoritatem habente benedicta non sunt, ut iam cautum est; statim solenni prece benedicantur.

Tabernacula Sanctissimæ Eucharistiæ reconditoria qualiter benedicenda. Cap. X.

Sacra prece, ex formula libri Pontificalis, tabernaculum etiam ligneum, in quo Sanctissima Eucharistia recondatur, ante benedicatur, quàm ad illius condendam usum adhibeatur.

Quando domos, earum aspersione, & qualiter Parochus benedicat; & propterea nihil petat. Cap. XI.

Aquæ benedicta, qua vel Sabbatho Sancto, vel in vigilia sacri diei Natalis Domini, vel alio tempore, locorum consuetudine, ædes Parochialium hominum aspergi solent; aspersio cum plena mysteriorum est, tum propria Parochorum. Quamobrem statim tempore, nè alius Sacerdos, quàm proprius Parochus illas aspergat, aliisve ab eo constitutus; neve item Sabbatho Sancto ante ille aspergat, quàm benedictio solennis fontium celebrata sit. Aspergendo autem precibus ritè utatur, Parochus, ad præscriptum libri ritualis. Illud autem in hoc aspersione munere caueat omnino, ut ne signo quidem aliquo, ac nutu, nedum uerbis eo sanctæ aspersione nomine, quicquam petat.

DE CELEBRATIONE MISSARVM, ET diuinorum officiorum. Tit. XXIII.

Missas celebraturos cognoscat, et ad hoc ipsum cogat Episcopus. Cap. I.

RÆCEPIT Sancta Tridentina synodus, ut quæcunque in missæ celebrationem irrepserunt, à tanti sacrificij dignitate aliena, ea Episcopi tollere sedulo studeant. Quamobrem nos eiusdem Concilij decretum exequentes, & Sanctissimum missæ sacrificium, in qua illa Deo Patri placens hostia, Iesus Christus, in odorem suauitatis offertur; singulari religione, ac pietate, & à Sacerdotibus celebretur, & à populo colatur; hæc statuimus: Episcopus nosse studeat omnes, qui in quavis Ecclesia Missam celebrare, Sacerdotem, qui celebret, exhibere, debeant; cogatque suo officio satisfacere.

Seff. 22.
in decreto de iob
seruandis
& euitandis
in celebratione
missæ.

Nemini sine licentia in Ecclesijs secularibus celebrare permittatur. Cap. II.

NEMO Clericus, vel Laicus in suis secularibus Ecclesijs, cappellis, vel Oratorijs, quamuis ab Ordinario probatis, etiam si ius patronatus sint, quemquam Sacerdotem celebrare patiantur; qui scriptam celebrandi facultatem ab Episcopo non impetrarit.

Licentia